

Spoor op de rails houden? Als niets nog lijkt te werken...

Nieuws donderdag 3 november 2022

Maandenlang hebben we bij de Belgische spoorwegen geprobeerd om op alle mogelijke manieren ons punt te maken. Namelijk dat er dringend meer middelen moeten vrijgemaakt worden om een kwalitatieve dienstverlening te kunnen aanbieden aan de reizigers. Met alle argumenten hebben we getracht aan te tonen dat het personeel het van langsom moeilijker heeft om de diensten te kunnen blijven verzekeren... Met welk resultaat?

Uiteraard begrijpen we dat de middelen beperkt zijn en dat nieuwe mensen vinden niet eenvoudig is. Ontegensprekelijk worden er inspanningen geleverd om medewerkers aan te werven, maar de uitstroom is zo groot dat er nauwelijks volk bijkomt in de operationele diensten. De uitstroom is niet alleen het gevolg van pensioneringen, maar ook slagen verscheidene kandidaten niet in hun opleiding. Anderen houden het na een tijdje voor bekeken en verlaten het bedrijf om elders te gaan werken.

We bevinden ons dus in een vicieuze cirkel waardoor de toestand niet verbetert en het moeilijk wordt om nog verlof te krijgen, zelfs voor een paar dagen. Hierdoor geraken mensen gefrustreerd en gedemotiveerd met alle gevolgen van dien, wat ook de dienstverlening niet ten goede komt.

Met betrekking tot de beheerscontracten kwam onze vrees uit. Dit debat werd meegenomen naar de budgetcontrole die startte op 1 oktober. De vrees blijft dat de mooie plannen van de minister om meer treinen te laten rijden, stipter, een verbetering van de dienstverlening enz. weleens een fikse knauw kunnen krijgen omdat er onvoldoende middelen ter beschikking zullen worden gesteld.

Het resultaat van deze besprekingen zal op de tweede dinsdag van oktober medegedeeld worden wanneer de premier zijn 'State of the Union' presenteert in de Kamer. Maar gezien elk departement wel zijn eigen eisen heeft, vrezen we dat er voor de spoorwegen weinig marge zal zijn.

Daarom startten we een actieplan dat begon op 20 september met een concentratie van 200 militanten van het gemeenschappelijk vakbondsfront ACOD-ACV-VSOA, gevolgd door een persmoment. Tijdens deze concentratie werd aangekondigd dat de volgende stap een 24-urenactie zou worden in gemeenschappelijk vakbondsfront.

Op woensdag 5 oktober werd een staking georganiseerd om onze eisen kracht bij te zetten. Deze blijven dezelfde, koopkracht, meer middelen voor de spoorwegen, meer personeel en een sociaal contract voor het personeel.

Het wordt tijd dat iedereen beseft het zo niet verder kan. Wanneer mensen uitvallen omdat de druk op hun familiaal leven te groot wordt, is er een grens overschreden. Daarom onze noodkreet van 5 oktober. Wij willen een beter openbaar vervoer en een performant spoorwegbedrijf, maar dan moeten we daarvoor de mogelijkheden krijgen.

Op basis van de gesprekken die we reeds met de bevoegde minister voerden, zijn we ervan overtuigd dat ook hij daadwerkelijk gaat voor meer en beter openbaar vervoer. Maar nu is het aan hem om zijn collega's binnen de regering hiervan ook te overtuigen.

Ook roepen we de bedrijven op alles in het werk te stellen zodat er voldoende personeel komt, dat dit kan werken in de beste omstandigheden en vooral het ook de gelegenheid krijgt om te 'deconnecteren', dit wil zeggen: de mogelijkheid krijgen om verlof op te nemen.

Niet in het minst herhalen we nog eens dat er absolute nood is aan een sociaal contract. De personeelsleden wachten hierop al verscheidene jaren. Hoog tijd om dit aan te pakken!

Na 5 oktober maken we een evaluatie van de toestand en zullen we indien nodig onze verantwoordelijkheid nemen.

Ludo Sempels